

مقطع تحصیلی: کاردانی * کارشناسی رشته: عکاسی ترم 3 : سال تحصیلی 1399- 1398 :
نام درس : عکاسی مستند نام و نام خانوادگی مدرس : زهرا رنجبر
آدرس email مدرس zahranijbarfashami@gimal.com : تلفن همراه مدرس 09123041596 :

جزوه درس : عکاسی مستند مربوط به هفته : اول دوم سوم چهارم پنجم
text: دارد * ندارد: voice دارد ندارد ششم هفتم * power point: دارد ندارد *
تلفن همراه مدیر گروه : 09382780052

بنام خدا و با سلام

نگاهی به زندگی و آثار اریک کیم Eric Kim

چرا عکاسی خیابانی؟

اغلب ما در زندگی کارهایی انجام می دهیم بدون اینکه واقعاً از خودمان این سؤال مهم را بپرسیم که «چرا ما آن کار را انجام می دهیم؟». پس تنها چیزی که می توانید برای خودتان تعریف کنید این است که چرا به عکاسی خیابانی علاقه مند هستید؟

من عکس خیابانی می گیرم زیرا واقعاً علاقه مند به انسان و جامعه هستم. من به عنوان یک دانشجوی مقطع کارشناسی در UCLA جامعه شناسی خواندم و عکاسی خیابانی را تنها روش برای مستندسازی بشریت می دانم. من به جای نوشتن در دفترچه یادداشت، از دوربین استفاده می کنم؛ لذا اساساً خودم را یک جامعه شناس با یک دوربین در نظر می گیرم. از طرفی، من عاشق عکاسی خیابانی هستم زیرا به من قدرت می دهد از منطقه امن و راحت خارج شوم و با غریبه ها تعامل داشته باشم، کاری که به طور معمول آن را انجام نمی دهم. مانند بسیاری از افراد دیگر، من هم پیش از حد زمانم را در مقابل یک صفحه نمایش سپری می کنم و داخل آپارتمانم به دام افتاده ام. عکاسی خیابانی به من این فرصت را می دهد که از آپارتمانم خارج شوم، در خیابان پرسه بزنم، وارد ماجراهای هیجان انگیز شوم، از یک قهوه خوب لذت ببرم (در کافه تریا مابین جلسات عکاسی)، دیگر مشتاقان عکاسی خیابانی را ملاقات کنم، با غریبه ها صحبت کنم (من معمولاً نمی خواهم با آنها صحبت کنم)،

محلله‌های ناشناخته را کشف کنم و برای یک تصویر قدرتمند و عاطفی سخت کار کنم.

عکاسی خیابانی برای من فقط عکاسی نیست. این یک روش زندگی است. عکاسی خیابانی به من شانس ماجراجویی بیشتر را می‌دهد؛ به من کمک می‌کند تا زیبایی‌های دنیای اطرافم را درک کنم. عکاسی خیابانی به من کمک می‌کند تا احساساتم از دنیا را از طریق عکس‌هایم شرح دهم و باعث می‌شود احساس سرزندگی بیشتری کنم.

قبل از اینکه عکاسی خیابانی را کشف کنم، در برابر غریبه‌ها کاملاً خجالتی بودم و در تعامل با انسان‌ها به‌خوبی عمل نمی‌کردم. خجالتی بودنم به‌حدی بود که حاضر بودم از یک شخص غریبه آدرسی را نپرسم اما ۱۰ دقیقه در گوگل‌مپ وقت صرف کنم. می‌خواستم فردی باشم که رفتار ریبات مانندش را درمان کند، فردی که هرگز رویش نمی‌شد از کسی بپرسد: «روزتان را چطور سپری کردید؟» من فردی بودم که هنگامی در آسانسور بود ناشیانه سرش را پایین می‌انداخت و به پاهایش نگاه می‌کرد (گاهی حتی بی‌دست‌وپاتر). فردی که برای آغاز یک مکالمه و رابطه غیررسمی با غریبه‌ها پیش‌قدم نمی‌شد. من می‌خواستم اینها را درمان کنم.

می‌خواهم بگویم که عکاسی خیابانی در ایجاد اعتمادبه‌نفس در تعامل با غریبه‌ها به من کمک شایانی کرده است. اعتمادبه‌نفس برای گرفتن یک عکس از یک غریبه بدون اجازه، اعتمادبه‌نفس برای آغاز کسب‌وکارم، آموزش عکاسی و کارگاه تمام‌وقت و وبلاگ نویسی، و اعتمادبه‌نفس برای سفر در دنیا و مکان‌هایی خارج از منطقه امن و راحت.

صادقانه بگویم، فکر نمی‌کنم هیچ نوعی از عکاسی جالب‌تر و چالش‌برانگیزتر از عکاسی خیابانی وجود داشته باشد. در عکاسی خیابانی چیزهای بسیار اندکی وجود دارد که شما می‌توانید آنها را کنترل کنید. تنها دو منفر در کنترل شماست، جایی که می‌ایستید و زمانی که دکمه شاتر را فشار می‌دهید. (به نقل از دیوید هورن از مگنوم)

عکس از دیوید هورن

هیجان و خوش اقبالی عکاسی خیابانی را دوست دارم. هنگامی که قصد گرفتن عکسی خیابانی را دارید، نمی‌توانید تمام متغیرها را کنترل کنید. گاهی اوقات عکس‌ها باعث خوشحالی و تعجب ما می‌شوند. هنگامی که برای گرفتن عکس در خیابان هستیم هرگز به‌طور کامل مطمئن نیستیم نتیجه چگونه خواهد شد. همین‌طور که گری وینوگراند درجایی گفته است: «من عکاسی می‌کنم برای اینکه ببینم جهان در عکس چگونه به نظر می‌رسد.»

عکاسی خیابانی باعث تغییر نگرش من به واقعیات شده است. من قبل از پرداختن به عکاسی خیابانی، قدر چیزهای کوچک زندگی روزمره را نمی‌دانستم. می‌خواستم در زندگی‌ام فقط در دنیای تصوراتم، کاملاً بی‌اعتنا به جهان اطرافم زندگی کنم. اما اکنون، عکاسی خیابانی به من کمک کرده سرعتم را کمتر کنم. اکنون قدر لذت‌های کوچک زندگی روزمره را می‌دانم. من از صدای خنده یک کودک لذت می‌برم، از لذت بردن یک پیرمرد از خوردن قهوه در یک کافه لذت می‌برم، از لحظات بارش باران هنگامی که مردم از روی گودال کوچک آب می‌پرند لذت می‌برم. (می‌دانم کلیشه‌ای است اما هنوز دوست‌داشتنی است!)

